

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДЕПАРТАМЕНТ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ
АДМІНІСТРАЦІЇ
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «АСОЦІАЦІЯ ТЕРАПЕВТІВ БУКОВИНИ»**

Науково-практична конференція з міжнародною участю

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КОМОРБІДНОСТІ У
КЛІНІЦІ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ»**

**присвячена 100-річчю від Дня народження
професора Самсон Олени Іларіонівни**

15-16 квітня 2021 року

м. Чернівці

КОМОРБІДНІСТЬ ЛАТЕНТНОГО АВТОІМУННОГО ДІАБЕТУ ДОРΟΣЛИХ І МЕТАБОЛІЧНОГО СИНДРОМУ

Царик І.О., Пашковська Н.В.

Буковинський державний медичний університет

м. Чернівці, irynatsaryk13@gmail.com

Актуальність проблеми. Латентний автоімунний діабет дорослих (LADA) – це специфічний тип цукрового діабету (ЦД), поширеність якого варіює від 4% до 14%. Незважаючи на те, що LADA поєднує патогенетичні і клінічні ознаки як ЦД типу 1 (ЦД1), так і типу 2 (ЦД2), останніми рекомендаціями Американської діабетичної асоціації його віднесено до ЦД1 (ADA, 2021). З огляду на те, що даний варіант ЦД подібний також до ЦД2, особливо актуальним є питання ризику метаболічного синдрому (МС) у цієї категорії пацієнтів. Водночас існуючі результати досліджень в цьому напрямку є доволі суперечливими, що вочевидь пов'язано із популяційними відмінностями, різними методологічними підходами та значною гетерогенністю LADA.

Мета. Визначити поширеність метаболічного синдрому та його компонентів при LADA залежно від фенотипу основного захворювання.

Матеріал і методи досліджень. Обстежено 50 пацієнтів з LADA, групу порівняння склали пацієнти з ЦД1 (26 осіб) та ЦД2 (35 осіб). Середній вік становив 47,8 років. Пацієнтів з LADA відповідно до основних фенотипів було поділено на 2 групи: LADA 1 (25 осіб) із високими титрами антитіл (≥ 180 Од/мл) до декарбоксілази глутамінової кислоти (antiGAD) та LADA 2 (25 осіб) із низькими титрами антитіл (18-180 Од/мл). Вивчали фенотипові особливості поширення МС та його компонентів при LADA відповідно до критеріїв Міжнародної діабетологічної федерації (IDF, 2009). При встановленні LADA керувались рекомендаціями Immunology of Diabetes Society (IDS, 2005).

Результати. Поширеність МС при LADA становила 54% і перевищувала таку при ЦД1 (19%), але була меншою порівняно із ЦД2 (71%). Окрім гіперглікемії, серед компонентів МС при LADA найбільш часто реєструвались абдомінальне ожиріння (у 62% пацієнтів), артеріальна гіпертензія (у 78% осіб) та дисліпідемія (у 54% осіб). Найбільша поширеність МС виявлена у пацієнтів з фенотипом LADA2 (68%), яка

наближалась до такої при ЦД типу 2. Водночас при LADA1 вона була меншою (40%), але удвічі перевищувала таку при ЦД1. Встановлені негативні кореляційні зв'язки між індексом маси тіла, обводом талії та титрами antiGAD у пацієнтів з LADA ($p < 0.05$).

Висновки. MC виявляється у 54% пацієнтів з LADA. Поширеність MC залежить від фенотипу захворювання і є найбільшою при LADA2 (68%), що вказує на належність пацієнтів із цим фенотипом до групи високого серцево-судинного ризику.